

РЕШЕНИЕ

№ 2271

гр. София, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 07.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7656** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на И. Д. К. от [населено място], със съдебен адрес – [населено място], [улица], чрез адв. А., срещу Заповед № Л-5029 / 02. 07. 2012 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон. Твърди, че не е извършил посоченото дисциплинарно нарушение, както и че откакто работи в системата на МВР винаги е пазил доброто име на службата. Твърди, че заповедта не съдържа мотиви и не отговаря на законовите изисквания за форма и съдържание. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Представя писмена защита.

Ответникът – главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя подробни писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят - полицаи И. Д. К., е изпълнявал длъжността „надзирател” в затвора в [населено място].

Със съобщение от 02. 05. 2012 г. (стр. 41) на началник затвора в [населено място] до главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” /ГДИН/, е посочено, че на 01. 05 2012 г. около 19.00 часа е задържан полицаи К. при качване в личния му автомобил, като при претърсването на автомобила е открита найлонова торбичка с мобилен телефон Нокия, две пликчета с бяло прахообразно вещество, което при полеви тест реагира на амфетамин и сума от 40 лв.

Със заповед № Л-3277 / 03. 05. 2012 г. на главния директор на ГДИН, е наредено образуването на дисциплинарно производство срещу И. Д. К. и е определен дисциплинарно разследващ орган.

Със заповед № Л-3279 / 03. 05. 2012 г. на главния директор на ГДИН, е временно отстранен от длъжност И. Д. К..

С обобщена справка изх. № 1291 / 28. 05. 2012 г., са изложени резултатите от извършената проверка. На 06. 06. 2012 г. К. се е запознал със справката.

С възражение вх. № 5241 / 06. 06. 2012 г., държавния служител е изложил своето несъгласие с констатациите в обобщената справка.

Със становище рег. № 1402 / 06. 06. 2012 г., е предложено на държавния служител да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение”.

С писмо рег. № 6721 / 19. 06. 2012 г. (стр. 17) на главния директор на ГДИН, са изискани писмените обяснения от К..

С рег. № 5783 / 21. 06. 2012 г. са постъпили писмени обяснения от К..

На 02. 07. 2012 г. главния директор на ГДИН се е запознал с писмените обяснения на служителя, обобщената справка и становището на дисциплинарно разследващия орган, видно от саморъчното отбелязване „запознат”, върху тези документи.

Със Заповед № Л-5029 / 02. 07. 2012 г. на главния директор на ГДИН на жалбоподателя, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното правоотношение затова, че е установено поведение, несъвместимо с оставянето на служба в ГДИН, изразяващо се в това, че в личния автомобил на полицаи К., са намерили и иззели наркотични вещества, което е станало достояние на други правоохранителни органи и институции, както и на обществеността и са дали основание за ангажиране на наказателна отговорност спрямо служителя. Заповедта е връчена на 06. 07. 2012 г.

С жалба, вх. № 17288 / 19. 07. 2012 г. по описа на АССГ, е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния орган – главния директор на ГДИН, който на основание чл. 13, ал. 2, т. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, прекратява служебните правоотношения с държавните служители.

При издаването обаче на оспорената заповед, е налице съществено нарушение на административно-производствените правила, ограничили правото на защита на жалбоподателя.

По делото липсват каквито и да е доказателства, в подкрепа на изложените мотиви в

оспорената заповед, че наказаното лице, в действителност е извършило посоченото дисциплинарно нарушение.

Въпреки изричните указания на съда до ответника, с разпореждането за насрочване на делото, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, доказателства, че К. е извършил посоченото дисциплинарно нарушение не са представени.

Видно е от заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, в нея единствено са описани фактическите действия по задържането на жалбоподателя и извършените действия от дисциплинарноследващия орган, състоящи се в изготвяне на обобщена справка и становище за налагае на дисциплинарно наказание. Безспорно е, че в личния автомобил на К. са открити и иззети наркотични вещества, така както е описано на последната страница от оспорения акт, но не става ясно в какво точно се състоят действията на К., дали основание на дисциплинарна наказващия орган да заключи, че с това поведение (кое по – точно, при положение, че преди това само се коментира изземването на наркотични вещества) полицаи К. е нарушил разпоредбите на чл. 13 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН и Главна дирекция „Охрана”.

Също така в заповедта се сочи, че от събраните в хода на дисциплинарното производство писмени доказателства се установява фактическата обстановка, но такива доказателства няма събрани нито в това производство нито в хода на съдебното производство.

По делото няма нито едно доказателство, което да подкрепя изводите на дисциплинарна наказващия орган, че поведението на К. е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители от ГДИН.

Действително безспорно е, че при оглед на личния автомобил на К. са открити прахообразни вещества реагиращи на амфетамини, но това не доказва вината на жалбоподателя. Показателен е и факта, че след извършен оглед на автомобила, при връщането му на 02. 05. 2012 г., са открити нови наркотични вещества, което прави достоверна версията на жалбоподателя, че няма нищо общо с тях и вероятно се касае за постановка на лица лишени от свобода, с цел отстраняването му от служба.

Факт е, че спрямо жалбоподателя не е повдигнато обвинение за извършено престъпление, въпреки че държането на наркотични вещества, за което е наказан дисциплинарно жалбоподателя осъществява признаците на престъпление по чл. 354а от НК, а същото се води срещу неизвестен извършител, видно от резолюция (стр. 50) изх. № 5101 / 2012 г. на Бургаска районна прокуратура.

В хода на образуваното дисциплинарно производство няма нито едно доказателство за извършеното от К. нарушение на служебната дисциплина.

В тази връзка, цитираните в оспорената заповед, справка рег. изх. № 1291 / 28. 05. 2012 г. и становище рег. № 1402 / 06. 06. 2012 г., не доказват извършеното нарушение, а само преразказват факта на задържането и извършените производствени действия от дисциплинарно следващия орган, ограничил се до искането на справки за движението на наказателното производство.

На основание чл. 229, ал. 2 от ЗМВР, при определяне вида и размера на дисциплинарни наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

По делото не са налице въобще данни, такива конкретно не са посочени и в оспорения

акт, че действително е налице извършено дисциплинарно нарушение.

В оспорената заповед липсва всякакво описание, въз основа на какви доказателства е прието, че служителя не пази доброто име на институцията, както и че поведението му уронва престижа на службата.

Видно от постановление за спиране на наказателното производство (стр. 116-118) по ДП № 01-599 / 2012 г. по описа на 01 РУП [населено място], пр. пр. № 1347 / 2012 г. на Бургаска районна прокуратура и в хода на наказателното производство на са открити никакви доказателства за съпричастността на К. с откритите в личния му автомобил наркотични вещества. Видно е от това постановление, в урината иззета от К. не са открити следи от лекарствени средства и наркотични вещества. В същото време не са открити годни дактилоскопни следи, а от назначаната Д. експертиза не е установен клетъчен материал от К. върху намерения в автомобила му телефон, а е безспорно, че е от друго лице. Също така, не е установена връзка между К. и намерения в автомобила му наркотични вещества, както и не е установено, дали автомобила му е бил заключен, а наблюдаващите автомобила полицаи не са видели светлинен сигнал за отключването му. Изводът на наблюдаващия прокурор, е че най – вероятно автомобила е бил отключен и оставен така от лицето поставило вещите, като не може да бъде отхвърлена версията за извършена постановка. Именно поради производството до установяване на лицето поставило вещите в автомобила на К., е спряно до откриване на извършителя.

Действително, няма доказателства, че това постановление е влязло в сила, но същото е една индичия за вероятността на твърденията на жалбоподателя, че няма нищо общо с намерения в автомобила му наркотични вещества.

В същото време, задължение на дисциплинарна наказващия орган е по един безспорен и безсъмнен начин да докаже извършеното от държавния служител дисциплинарно нарушение, а както вече беше посочено, по делото няма нито едно доказателство подкрепящо изводите на административния орган.

Показателен е също така факта, че във всичките си обяснения жалбоподателя освен, че отрича да има нещо общо с намерения наркотични вещества, сочи че главен полицай К. Х. е гледал записите на охранителните камери на фирма [фирма], на които се виждало, че до автомобила на жалбоподателя е спрял лек автомобил „такси“, от който слязло лице и оставило нещо в автомобила на жалбоподателя. Въпреки това, обяснения от полицай Х. не са изискани от страна на дисциплинарно разследващия орган и този факт е останал неизяснен.

От страна на съда са изискани копие от записите на охранителните камери от [фирма], [населено място], но в отговор по делото (стр. 110) от дружеството са посочили, че записите не се съхраняват за толкова дълъг период от време.

Доколкото по делото обаче не е доказано извършеното от К. дисциплинарно нарушение, оспорената заповед следва да се отмени, като незаконосъобразна.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправни разпоредби – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноски, каквито са поискани, съобразно представения списък на разноските, в размер на 10 лв. държавна такси и 250 лв.

адвокатско възнаграждение. По делото обаче е представен (стр. 7) договор за правна защита и съдействие в който е вписано договорено възнаграждение в размер на 250 лв., но е отбелязано заплатено възнаграждение в размер на 150 лв., поради което именно тази сума следва да се присъди, доколкото няма доказателства за заплатена друга част.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И. Д. К. от [населено място], Заповед № Л-5029 / 02. 07. 2012 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“– [населено място], [улица], да заплати на И. Д. К. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], направените по делото разноси в размер на 160 (сто и шестдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: